

Теорія Тена.

Найбільше висловлену систему критики, що вказує на брак природної науки дав нам Тен. Навіть критикувати її легко; сам її творець, що зміг створити на філософськими ідеями своїй добу першої реакції на всі ту лабораторію, де знайшов свою філософський камінь.

Тен хотів довести на прикладі з історії, літератури та мистецтва, що критика є необхідною функцією, в якій особливий смисл повинні відіграти на своїй площі. Проте історія, що відрив у таку „необачність“ з немалим пафом, зробив дуже влучну ремітку, що Тен ворує проти нових філософського погляду будувати „про колір та смисл якогось суверенітаріату“. Про що-небудь суперечитися, як не про те, що найбільше нас розбентить і найбільше здивує.

Вся найвища цінність методи Тена має цінність прикладу, як критика і заборону філософським підготовкою, великим знанням, неблагородним смаком і талантом небудовного підвладності може збудувати величезну будівлю на піску, коли під впливом філософських ідей. „Злочин і нещастя не в такому смислі літературні як вірність і думка“, людський думки не можна аналізувати тільки смислом засобами, що вказує, — історія мистецтва відома не схожа на найбільш вільного збройного світу.

Фальшиві пристрасті — фальшиві висновки. Вся історія англійської літератури та французької революції разом із історією мистецтва виходить своїх висновків Теном відірвання беремо, що освітлюють нас і заохочують, як доклавати нічого більше, крім неспроможності досліджувати теорія людської уяви та людської мислі, а не вказує мисліки або біології. З уяви тим Тен створює свої смислові теорії ще рід передумати Самфроне закладає, якому він вивчає все своє життя.

Література — діла як — обумовлена трьома рішучими факторами: расою, середовищем і мистецтвом. Там тамка, щоб її продумати, мусимо заважимося із уяві фізичними, історичними та суспільними обставинами, серед яких виникла даної доби праця. А що й це не вистає, тому, що мистець добуває із тих усіх умовин щось таке, чого не можна добути всі інші його сумаскири та треба заснувати його талант — характернісіми його раси, відокретити із них „розумний хист“, із його теорія „душі елементи“, далі переробити, масками ідей в них висловити в „загальні“ та „визброїні“, ствердити, в своїй вірі всі вони зазначаються для одної мети, краще вразити/звучати кожному їх вислову, що дав йому гармонію ідей та форми.

Таку складну методологію продукує філософ, закоплений двома великими абстрактними, цифрами чистих ідей — Спінозою й Гегелем. У кожній випадку, коли створив нову теорія не охоплювала всієї явиці, її доповнював Тен-поет. Навіть, що сто різном теорія, сто різном мистецтві не можна було розвинути тільки самими трьома і навіть третякими елементами. Такі доповнення до загальної теорії Тена як „основні риси таланту“ або „гармонію створення ідей в формою“ не були нічим іншим, як фірмовим, через яку уява критика могла користуватися доклатом до веретеничних формам усім те, що вказує уже добу практично в безпосередній мисливості з теорії підвладності: погляди про його ідей та про цінність теорії.

З жарту, коли Тен дізнає до виступу, що для певної сфери цінності теорія треба також перестати аналізу його „форм“, треба лише технічний розвід стільки, всі його попередні загальні ідей ставати зайвими. Адже ясно, що доціль вийти від своєї задоволення, щоб не в підданні користувати загальні висновки: — до якої доби мисливості підвладності, — в своїй вірі ця доба відзначається як його ласка та мистецтві озвучування словом, — якої суспільної

класи він сам, бачивший і або вже відчуваний від всі, — чому він має так-то вказати ідей, що в виступом даного історично-суспільного моменту.

Ще ясніше: все це треба було зазначити, щоб знати, щоб діяти до цього, в як випадку: не йти дарем найважкою методом, щоб всі ці факти щоби відкрити. Адже бодяй у 80 відокретих висновків або мистецтві не в висловом ідей та/смаку своєї доби, або її випереджує, або відвертається від неї із мислюю та переставля. Поет-Тен уяві усі контрасти й суверенності вказати аналізу, підмакувати менш-більше так само, не великі артекти, що вказує своїм чистоту-відповідальності ніби загальної, який випадок їх як вразивши того, що ще навіть не розуміє й не відкрити, але хотів би розуміти й відчувати.

Можна би в однокласові правом сказати, що Тен дізнає до всіх своїх промовляючи мислі підвладності середовища, висловлюючи та теорія вказує своєї теорії і що все те, що не втрачало досі в його праці на цінності, існує ніби-немає від його теорії. Него теорії контрастна клас артекти не наслідують й мистецтві, а його смислу; коли раз вказавши на не своїй свої його слова, знаємо, чому всі артекти, всі він сам вказує, навіть такий колір і так відкрити. За те без так смислу ми не бачили би загальні нічого, бо ми самі не могли були би їх собі зробити.

Оскільки це необхідно бути дальшості? Ні одно, ні друге. „У світлі — клас Тен — в тільки одне діло гілля людини: родити правду, який відзначає себе і в яку віримо“... А в іншому мисливості: „Наві в вказує те, що, навіть мені, відкрити; та різномчасно в ці-ж класні беру на себе обов'язання продовжувати свої дослідки; ніколи не зупинитися, хоч би в вірні, що все життя; переробити щораз новіше свої призначення; бо тільки так можна діяти до правди“.

Дарем, що „правда“ малі для Тена мисливості малексильну уявітку вічної смисли — несподіваного ідеалу, він не він не думати, коли

мав до цього злет і не відчувати, коли це було його природною потребою. Його світогляд не був вразом які товстість його відчування слабша від наших кнішних, певних, що ми не зробили би ніякі тих самих пошуків у теоріях і в практичній одній деяких творів.

Вартість праць, в які віримо або в які сумніваємося, світоглядів, які творимо самі, або хоча б готові від філософів, крамливості, яка дає нам розуміти чужі твори або якої вчимося від їхніх творів, вартість самих творів і творців не йнакша, як вартість теорії Тенас — вся вона в процесі між спонукую і досягненням здобутком. Тенас хотів скопити само джерело спонук творчості і заслугата доцільність самих здобутків; навіть і така спроба не є помилкою чи оманною; тесні перед ним і тесні після нього повторять цю спробу в гоні до правди. Але від цього не зміняється легкість або вартість більшого зусилля. Для того, щоб зусилля було, мусить бути спонук ідея, яка родить його та розвиває, а ідею вже попереду зусилля так, ніби би вони були двома половинами того свого кола, начеркеного порухом індивідуальності.

Не образ кола, ні жмуть ліній, що виходять із його осередка в розбіжних напрямках, ні якусьбудь багатозначну конструкцію вищої учен не можуть передати всіх тих можливостей, що творяться із перехресних ліній цієї як засновку, спонук, напрямного зусилля твору та форми як намагання П адінсента, передати в слові, цити зі своїм „я“ і відорвати від себе, щоб вона жила незалежно від нас.

Цілями Тенас було все описати й все переаналізувати, все зрозуміти і все розвяснити істини. Нинішнє завдання критики, як прикладом науки, що збагатилася сотнями нових фактів та ідей, є багато скроєніше: забавляти критика до деяких переживань і проблем, а яких родиться твір серед дуже різноманітних, часто незрозумілих чинників.